

JACOB VAN EYCK [UTRECHT]
AAN CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)
APRIL 1646
4310

Samenvatting: Van Eyck vraagt Huygens of het toegestaan is een vicarie te Wijk bij Duurstede, die prins Maurits hem had geschonken, te verkopen. Tevens vraagt hij of hij in aanmerking zou kunnen komen voor een andere vicarie.

Over een antwoord van Huygens is niets bekend.

Datering: De dag is niet ingevuld.

Primaire bron”Leiden, Univ. Bibl., Cod. Hug 37: brief (dubbelvel, 21x32cm, ab | d; apograaf).

Vroegere uitgaven: Unger 1883, [Jacob van Eyck] nr. 2, pp. 103-104: volledig.

—Worp 4, nr. 4310, p. 294: samenvatting.

Namen: Frederik Hendrik; Maurits; Cornelis [?] van der Mijle; Claude de Senerpont (heer van La Vacquerie).

Plaatsen: Lekdijk; Wijk-bij-Duurstede.

Transcriptie

Edelen Erentfesten Hoochgeleerden Heere Constantinus Hugens, Ridder, Secretarius van Zijn Hoocheijt, Here tot Zuylechem, etc.,

in ‘s-Gravenhaghe.

Per couvert.

*À dii*¹.. April 1646, in Utrecht, *Stilo Antiquo*.

Monsieur mon couzijn,

Ick en can niet naerlaten U.Ed. mitsdesen eenige molestie aen te doen, alhoewell ick ’tzelve niet en meriteere. Doch, bekent zijnde U.Ed. goede genegentheijt t’ mijnwaerts als in veelen voor desen bevonden hebbende, gebruijcke de stouticheijt. Soo ist zulcx, dat mijn ten tijden van Zijn Princelijcke Excellentie Mauritius hoochloffelijcker memorie bij den zelven vereert is zekere vicarije ofte geestelijcke benefitie, wanneer een van dien quame te vervallen. Ende hebbe derhalve genoten een vicarije gefundeert in de Kercke tot Wijck te Duersteden, monterende jaerlijcks hondert-vijftich gulden, waeraff moet gaen, soo tot behoeft van de Predicante als Leckendijck ende andere ongeden, de somme van veertich gulden, zoodat ick jaerlijcks geniete zijver 110 gulden, voor welcke vicarije mijn gelt geboden wordt, ingevall ick d’selve soude willen affstaen. ’t Welck ick niet en begeere te doen sonder met U.Ed. daerover gedelibereert hebbende ’t advijs te verwachten. Want terwijlen mijn ’tselve van Zijn voornoemde Princelijcke [Excellentie] hoochloffelijcke memorie vereert is, wete niet ofte ’t selve met goet fatsoen soude mogen geschieden. Soo en can ick niet naerlaten U.Ed. midts desen te belasten, vrindelijck versoeckende mijn dese groote stouticheijt te excuseren, ende hierinne te raden, ofte ick ’t selve met bequaemheijt soude mogen doen. Als oock gelijk verhaelt dat mijn vereert was zekere vicarije (ofte geestelijck benefitie). Ende eer ick de voornoemde vicarije genote, twee geestelijcke benefitiën zijn vergeven geweest, die Zijn Princelijcke Excellentie voornoemt belieft heeft te geven aen andere personen, als te weten aen den heer Van der Mijlen ende La Vacrije, sonder nochtans mijn, daerop deselve hadde behooren te succederen als ’t expectatieff daarvan hebbende volgens ’t appointement op ’t request nae mijn beste onthoudt is luidende, daermede gebeneficeert te hebben. Soo soude well ernstelijck niet min mijn vrindelijck van U.Ed. versoecken te weten, oft niet mogelijk en ware bij Zijn Princelijcke Hoocheijt alsnu te versoecken een expectatieff van zekere geestelijck benefitie die der soude mogen comen te vervallen; ’t waer

1. De dag is niet ingevuld.

dan omme mondelinghe met Zijn Princelijcke Hoocheijt daarvan te spreken ofte door andere middelen, soo U.Ed. goeden raedt dat zelve best bevinden soude te behooren. Edoch, daer mochte well zooveell persoonen wesen die met diergelijcke expectativen versien waren ende voor mosten gaen, dat voor mijn geen apparentie van voordeell te verwachten en ware, dat U.Ed. best bekend is. Zoo waer 't in sulcken gevall onnodich moeijten daeromme te doen, doch anders zijnde, zoude mijn sonderlinge aengenaem wesen sulckx te |verte| |b| connen verwerven. Alsdan soude well begeeren dese mijne vicarije te veraliëneren ende de penningen daervan procederende te beleggen, omme bij ouderdom, gelijk ick algereets beginne te vernemen, als in siekten ofte andere inconveniënten, te mogen gebruijcken. Op all 't welck voorseijd is, versoecke dat mijn de eere belieft te doen, ende U.Ed. advijs daerop te laten weten, ende te excuseren mijne groote stouticheijt alsoock of 't zaeck waer dat ick mijn in 't schrijven ergens mochte vergrepen hebben, 'tzelve mijne misverstandicheijt toe te eijgenen. Verhope de gelegentheijt noch te sullen becomen omme enichsints, tenminsten sooveell mogelijk is, te mogen recompenseeren dese ende andere voorgaende genomene moeijten ende onlusten waarmede ick U.Ed. soo menichmaell gemolesteert ende U.Ed. zoo geerne gedaen hebt. Hiermede eijndende, bevele U.Ed. met desselffs familie in de genade des Heeren, ende van herten seer gegroet door, ofte utten naem van,

U.Ed. geaffectioneerde neef ende dienaar
Jacob van Eijck.

Vertaling

Aan de edele heer Constantijn Huygens, ridder, heer van Zuilichem, secretaris van Zijne Hoogheid [de prins van Oranje],

te Den Haag.

Mijnheer mijn neef,

Ik moet uw aandacht vragen, ook al verdien ik die niet. Maar omdat u mij al vaker hebt geholpen, neem ik de vrijheid. Wijlen prins Maurits heeft mij met een vicarie begiftigd, gefundeerd in de kerk van Wijk bij Duurstede, die *f* 150 per jaar opbrengt, maar waar *f* 40 afgaat, zowel voor predikant als voor de Lekdijk en andere onkosten, zodat er per jaar *f* 10 overblijft. Voor deze vicarie wordt nu geld geboden, als ik die wil verkopen. Maar dit wil ik niet doen zonder uw advies te hebben ingewonnen. Want ik weet niet of ik deze met goed fatsoen kan verkopen, aangezien die mij door wijlen prins Maurits is geschonken. Ik moet u dus advies vragen, of ik dit wel of niet mag doen. Bovendien, toen ik de vicarie verkreeg, heeft wijlen de prins er eerst twee aan anderen vergeven, nl. aan de heer [Cornelis?] Van der Mijlen en aan de ²heer van La Vacquerie, zonder die aan mij ten goede te laten komen, hoewel dat volgens de afspraken zou moeten. Ik zou u nu willen vragen of Zijne ³Hoogheid mij een andere beneficie in het vooruitzicht kan stellen; u zou Zijne Hoogheid daarover mondeling kunnen aanspreken, of een andere weg volgen, naar het u goed dunkt. Maar misschien hebben wel zoveel personen toezeggingen gekregen, dat er voor mij geen voordeel valt te behalen. In dat geval is het niet nodig enige moeite te doen, maar als dat niet zo is, zou ik het op prijs stellen een beneficie te kunnen verwerven. Ik zou dan de huidige vicarie willen afstoten en de opbrengsten willen beleggen, om die bij de ouderdom die ik reeds voel naderen, bij ziekten of anderszins, te kunnen gebruiken. Laat mij weten wat uw oordeel is en vergeef mij mijn vrijpostigheid. Ik hoop ooit nog eens iets voor u terug te kunnen doen, voor deze en eerdere zaken waarmee ik u lastig heb gevallen. Tenslotte beveel ik u en uw familie aan in Gods genade, en wordt u gegroet door, of uit naam van,

uw toegewijde neef en dienaar
Jacob van Eyck.

2. Claude de Senerpont.
 3. Frederik Hendrik.
-